

FESTKONSERT

vid invigningen

af

Helsingfors' nya Theater

Den 2 Oktober 1866.

HELSINGFORS,

Theodor Sederholms boktryckeri,

1866.

Programm:

Ouverture till „Oberon“ af C. M. v. Weber.
Prolog af Fredr. Cygnaeus.
Suomis Sång.

Violinkonsert af Viotti, spelas af hr Johan Lindberg.
Finsk folkvisa.
Festkör ur sagospellet „Prinsessan af Cypern“.

Konsert för Pianoforte af F. Mendelssohn-Bartholdy, utföres
af hr Theodor Stein.
Sånger för baryton, exequeras af hr Ernst Lindblad.
Finale och hymn ur operan „Kung Carls jagt“.

Början kl. 7.

Suomi-Sång.

Hör hur herrlig sången skallar
Mellan Wäinös runohallar;
Det är Suomis sång!
Hör de höga furor susa,
Hör de djupa strömmar brusa;
Det är Suomis sång!

Öfverallt en röst oss bjuder,
Öfverallt en stämma ljuder;
Det är Suomis sång!
Broder, eger du ett hjerta,
I dess tjusning, i dess smärta
Hör blott Suomis sång!

E. v. Kvanten.

Tuoll' on mun kultani.

Tuoll' on mun kultani, ain' yhä tuolla,
Kuninkaan kultasen kartanon puolla;
Voi minun lintuni, voi minun kultani,
Kun et tule jo!

On siellä tyttöjä, on komioita,
Kultani silmät ei katsele noita;
Voi minun lintuni, voi minun kultani,
Kun et tule jo!

Linnut ne laulavat sorialla suulla,
Soriampi kultani ääni on kuulla;
Voi minun lintuni, voi minun kultani,
Kun et tule jo!

Fest-Kör

ur sagospellet „Prinsessan af Cypern“.

Nu dansa vi alla i vårens fest,
När rosor af kärlek glimma.
Och kärlek och vår de trifvas båst
I blommor och morgonstrimma.
Vi skämta engång,
När dagen blir lång,
Vi sjunga de himmelska makternas sång.
Nu dansa vi alla i vårens fest,
När rosor af kärlek glimma.

O Afrodite, som steg ur vågen
Vid Cyperns blomsterströdda strand,
Vi offra myrten,
Och gyllne äplen,
Vi offra glödande rosors brand,
Som dusvor rena,
Som svanor lena,
Som fjärlar glada.
Oss lycka gif!
O Afrodite, kom att oss tjusa
Med vår och kärlek, med sol och lif!

Nu binda de skönaste gracer en krans
Kring kärlekens strålande öga,

Och gudarne småle i morgenens glans,
Åskdundraren ler i det höga.
Vårt hjerta det slår
För kärlek och vår,
Odödliga makt, du som aldrig förgår!

„Schlaf' wohl, du süßer Engel du.“

(Musik af Fr. Abt.)

Rings Stille herrscht, es schweigt der Wald,
Vollendet ist des Tages Lauf;
Der Vöglein Lied ist längst verhallt,
Am Himmel zieh'n die Sterne auf.
Schlaf' wohl und schliesse die schönen Augen zu,
Schlaf' wohl, du süßer, lieber Engel du!

Ob du auch heut' an mich gedacht?
Ich dacht' an dich wohl für und für,
Und rufe jetzt dir gute Nacht,
Verborgen, still vor deiner Thür.
Schlaf' wohl etc.

Es schwebe aus des Himmels Raum
Ein heilger Bote dir zur Nacht
Und bringe dir den schönsten Traum,
Bis du zum Morgen neu erwacht.
Schlaf' wohl, und schliesse die schönen Augen zu,
Schlaf' wohl, du süßer, lieber Engel du!

Die Thräne.

(Musik af G. Stigelli.)

Wohl war es eine Seligkeit,
Wohl war es eine Lust,
Als ich dereinst in schöner Zeit
Geruht an deiner Brust.

Doch hat uns nicht die Lieb' allein,
Urs hat der Schmerz vereint:
Die Thräne, die vergess' ich nicht,
Die du um mich geweint.

Der Vögel Sang verstummt im Hain,
Und öd' ist Berg und Thal,
So fällt denn auf mein trübes Sein
Der letzte Sonnenstrahl.

Doch wenn auch jede Spur verweht,
Vom Glück, das ich geträumt,
Die Thräne bleibt mir immer noch,
Die du um mich geweint.

Finale

ur „Kung Carls Jagt“.

Konungens nåd
Har lagens bila hejdat.
Vist är hans råd,
Och må hans namn bli frejdadt!

Leonora.

Lycka och lif
Hans nåd oss beskärde.

Jonathan.

Mer än ett lif:
Det som ger lifvet värde.

Kören.

Konung, vi tacke dig!
Konung, vi prise dig!

Jonathan och Leonora.

Skyddande hamm
Skall nu vår kärlek finna.
Der skall ditt namn
I våra hjertan brinna.

Kören.

Konung, vi tacke dig etc.

Horn.

Ett rykte sällsamt, ja otroligt,
Har sagt hans majestät af bofvar fången.
Vi skyndat hit att sjelf oss öfvertyga
Och glädas att vår kung se oskadd här.

Reutercrantz.

Hvad ser jag! Denne man, till döden dömd,
Står fri vid sidan af sin kung!

Kungen.

Jag vill det.
Hans brott jag glömt. Hans straff jag efterskänkt.

Horn.

Ers majestät, tillåt mig att erinra,
Att lagen honom dömt. Omyndig än,
Ers majestät ej eger att benåda.

Enkedrottningen.

Gref Horn, vi länge glömt, båd' jag och ni,
 Att äfven kungabarn till ålder komma.
 Man mognar tidigt under kronans tyngd,
 Oeh hvad i är än brister, kan ersättas
 Af kungligt sinne och af manlig håg.
 Er kung ej neka kronans skönsta ära,
 När — märk, gref Horn! — han vill blott den begära.

Hymn till Finland.

Och ila vi bort från Finlands strand,
 Det älskade land, det dyra land,
 Så helsa vi högt dess blomstrande skär,
 Så lemna vi minnen och hjertan der.

Och lefve du fritt och sällt och gladt,
 Du älskade land, vårt hjertas skatt!
 Högt stige vår böن mot himmelens rand
 För dig, för dig, o vårt fosterland!
 Farväl! Farväl!